

Sandhed – del 1

Relativ eller absolut sandhed 1?

Dagens spørgsmål:

Når det gælder sandhed findes der grundlæggende to holdninger. Den ene er, at sandhed er absolut, og den anden at sandhed er relativ.

Hvad er sandheden om sandheden her? Afhænger sandheden af øjnene, som ser, eller eksisterer den uafhængigt af den, der ser?

Giv et par eksempler på det, du tror på – den relative sandhed eller den absolutte. Mit svar vil sikkert være kontroversielt for nogle af jer, men forsøg at holde sindet åbent og hør mig til ende, så tror jeg, de fleste af os til sidst vil nå frem til en fælles forståelse til. Hvis jeg kun talte om ting, som vi alle er enige om, som fx kærlighed og fred, ville jeg ikke stimulere megen ny læring, vel?

Relativ eller absolut sandhed 2?

Lad mig først sige, at jeg er enig i de fleste af jeres kommentarer, sådan som I præsenterede dem. Jeg vil gerne præsentere jer for en anden ramme – en vigtig ramme – for den vil føre til en større forståelse af sandheden til slut.

Når I referer til relativ sandhed, er det i virkeligheden slet ikke relativ sandhed, men en relativ opfattelse af, hvad der tilsyneladende er sandt. At vores opfattelse er relativ, betyder ikke, at sandheden er relativ.

Overvej dette citat fra ”Et Kursus i Mirakler”:

”Sandheden er sand, og intet andet er sandt. Der er ingen modsætning til sandheden, som man kan vælge. Sandheden er aldrig selvmodsigende. At vælge den er afhængig af læring. Og sandhed kan ikke læres, men kun genkendes. Accept af den ligger i genkendelsen, og når den er accepteret, er den kendt.” (Et Kursus i Mirakler Arbejdsbogen s. 257 – engelsk udgave).

Her udtrykkes det store princip bag selve sandheden:

”Sandheden er sand, og intet andet er sandt.”

Afprøv det med jeres sjæl og mærk efter, om der ikke er harmoni.

Sandheden i dette er blevet demonstreret for mig flere gange, ikke kun gennem sjælskontakt, men også fordi ingen nogensinde har været i stand til at give mig en relativ sandhed. Relativ opfattelse ja, men ikke en relativ sandhed. Der findes ikke nogen sådan.

Vent, er der én, der siger. Gav Glenys ikke et eksempel på en relativ sandhed med historien om de tre blinde mænd og elefanten?

Hun skrev:

”Den ene, som rører ved benet, siger, at den er som et træ. Den anden, som rører ved siden af den, siger, at den er som en mur, og den tredje, som rører ved øret, der bevæger sig, siger, at den er som en vifte. Hver mand har delvist ret, men repræsenterer ikke hele sandheden – at det er en elefant. Den er mere end summen af de enkelte dele – ligesom sandheden. Relativ sandhed varer ikke ved, kan forandres ved ændring af omgivelserne, eller når der gives nye informationer og kan dumpe, når den testes.”

JJ:

Denne lignelse blev første gang fortalt af Buddha, og det var hans yndlingshistorie. Den vil blive genfortalt og forklaret i en af de kommende bøger om Den Udødelige.

Glenys ville have haft ret, hvis hun havde sagt: ”relativ opfattelse varer ikke ved,” for der findes ingen relativ sandhed. Al sandhed er absolut.

Siger jeg, at den blinde mands ide om, at elefantens ben var som et træ, er absolut sandhed?

Ikke præcist men næsten. Lad mig beskrive princippet om absolut sandhed og fortsætte derfra:

”Ved ethvert punkt i tid og rum (den virkelighed vi i øjeblikket bor i) findes der et punkt af absolut sandhed, som aldrig vil ændres. Hvis vi ønsker at bevæge os fra sandhed til sandhed og fra forståelse til forståelse, må vi anerkende disse punkter, når vi passerer dem, ellers bliver vores opfattelse uklar, og sandheden virker relativ.”

Så hvad i alverden er den absolutte sandhed, som den blinde mand, der mærker elefantens ben, ser, når han tror, han mærker et træ? Hvis han kunne se, ville han opdage, hvor meget han tog fejl.

Svar:

Hvis han blev seende, ville han ikke se en fejltagelse. I stedet for ville han se, at han nu havde bedre mulighed for at finde ud af mange sandheder om elefanten – og mange andre ting. På netop det tidspunkt i tid og rum da han mærkede på elefantens ben, var det en absolut sandhed, at hans følesans fortalte ham, at der var ligheder mellem den måde, elefantens ben følte, og den måde en træstamme følte. En million år ude i fremtiden ville det punkt i tid og rum, hvor denne opfattelse fandt sted, stadig være sandt.

At $2+2=4$ er en absolut sandhed på dette punkt i tid og rum, og intet andet er sandt. Der kan findes milliarder af illusoriske svar, men der findes kun ét rigtigt. Intet andet end fire er korrekt. To plus to kan på ingen måde blive fx 22, når man lægger den sammen.

Jeg sidder og skriver på min computer på dette tidspunkt i tid og rum, og der er ingen anden sandhed i universet, som står i modsætning til det hverken nu eller om en milliard år.

Nogle siger, at livet er en illusion eller en drøm, og at intet er virkeligt, intet er sandt. Nej. Selv i drømme findes der punkter af sandhed. Hvis jeg drømmer, at jeg bliver jaget af et uhyre, så var det – på dette punkt i tid og rum – en absolut sandhed, at jeg havde denne drømmeoplevelse. Den oplevelse vil stadig eksistere i tid og rum om en million år.

Jeg har mere at skrive om dette emne, men jeg tror, jeg har givet jer noget at diskutere nu. I må gerne være uenige med mig.

Hvis I stadig tror på relativ sandhed på en eller anden måde, så giv mig et eksempel på det. Der findes millioner af eksempler på absolut sandhed, men blot et enkelt eksempel på en relativ sandhed vil bevise, at jeg tager fejl.

Hvorfor tror I, forståelsen af dette princip er så vigtig?

Det Evige Sandhedens Nu

Hvis vi skal finde, undervise i og anvende sandheden, så er det af største vigtighed, at vi forstår, hvad sandhed er, og om den er relativ eller absolut, eller om den kan skifte mellem disse to måder at være på.

Hvis vi som gruppe ikke sammen kan se essensen af det, vi kalder sandhed, så vil alle de sandheder, som bliver præsenteret, blive tågede og blot være smukke teorier uden praktiske konsekvenser.

Rick har ret i, at problemet i høj grad er semantisk. For kommunikationens skyld er det – i denne virkelighed – vigtigt, at vi definerer vores udtryk præcist, så vi alle taler det samme sprog. Dette er et vigtigt skridt i løsningen af mange uenigheder.

Et af de problemer, jeg i øjeblikket ser, er brugen af udtrykket ”absolut sandhed”. Nogle tror tilsyneladende, at det drejer sig om en eller anden stor sandhed, der ligger ud over den fysiske virkelighed – måske en eller anden stor sandhed, der er centreret omkring den Ene Gud.

Jeg kan godt forstå, hvad I siger, men jeg tror, I bruger det forkerte ord. Jeg tror, I leder efter ordet ”ultimativ” som i ”ultimativ sandhed”.

Al sandhed er absolut, men kun én sandhed kan være ultimativ. I min ordbog står der, at ordet ”absolut” betyder: ”Ikke begrænset af restriktioner eller undtagelser, betingelsesløs.”

Derfor er $2+2=4$ en absolut sandhed. Der findes ingen undtagelser. Hver gang du adderer $2+2$, får du 4. Begrænsninger ændrer ikke dette, og det gør betingelser heller ikke.

Mens jeg skrev på computeren i går, fortalte jeg jer, at den begivenhed altid ville være sand på dette punkt i tid og rum. Det er stadig absolut sandt i dag, at jeg skrev artiklen på computeren i går. Det vil altid være sandt.

Nogle af jer ruller med øjnene – jeg kan mærke det. Lad mig forsøge at male et billede, som gør det lidt tydeligere.

Se for jer et maleri med et uendeligt antal billeder. I ser op, ned, til venstre og højre, men I kan ikke se slutningen på billederne. Dette uendelige vægmaleri repræsenterer tid og rum.

I er nysgerrige og vil gerne vide, hvordan maleriet blev skabt, så I bruger et Star Trek redskab, som forstørrer det. De smukke billeder bliver større og større, indtil I ikke længere kan genkende dem, og I når til pixel niveauet - ligesom på en computer. Forskellen er, at de forskellige pixels her ikke er ensartede kvadrater, men hver enkelt er forskellig i form og billede. Hver af disse enkelte pixels er et punkt i tid og rum, en del af det Evige Nu. Når I er i "Det Evige Nu", er disse pixels stillestående, evige og altid til stede, men når I er i tid og rum kan bevidstheden kun se en pixel ad gangen, som om de passerede og aldrig blev set igen.

I tid og rum virker disse pixels kortvarige og flygtige og har intet at gøre med den store ting, som kaldes absolut sandhed, men i "Det Evige Nu" forsvinder et pixel aldrig, og det er altid til stede og kan fremkaldes ved hjælp af tankens kraft.

Hvad er disse pixels? Jeg har netop nævnt en. Det var, da jeg sad og skrev på computeren i går aftes. Pixlen med denne sande begivenhed ser måske ud til at være forsvundet, men det er den ikke, Den eksisterer stadig i det store maleri, som kaldes "Det Evige Nu".

Jeg kan nægte, at jeg sad ved computeren i går aftes. Jeg kan sige, at jeg var til en vild fest hos min ven, Wayne. Jeg kunne finde på en million forskellige historier, men ud af den million ting, jeg kunne finde på, er der kun én ting, som er i overensstemmelse med pixlen i det store maleri "Det Evige Nu". Denne sandhed er absolut sand, og intet andet er sandt. Jeg sad og skrev på computeren. Denne sandhed og alle andre sandheder og pixler er ikke relative på nogen måde. Al sandhed står ved egen kraft.

Men du kan træde tilbage og se snesevis, hundredvis ja tusindvis af pixels, som de naturligt er bragt sammen og se et større billede, som bringer en større absolut sandhed til din bevidsthed. Det betyder ikke, at sandheden er relativ. I stedet for har du tilpasset eller udvidet din opfattelse af den og er derfor i stand til at se det større billede. De bittesmå pixels med sandhed ændres ikke, fordi du nu ser den større sandhed eller det større billede. De bittesmå pixels må ses korrekt og uden illusion og forvrængning, før du kan se det større billede. Hvis vi lader os narre af de små pixels, vil vi også blive narret af det billede af sandheden, som de skaber.

Lad os nu tage Ricks eksempler og analysere dem. Jeg er sikker på, at det er ok med ham. Rick skrev:

"Som med godt og ondt, er sandheden forskellig for hver enkelt person."

JJ:

Det ser måske sådan ud, men det er i virkeligheden opfattelsen af sandheden, der er forskellig.

Rick fortsætter:

"Hvis du skal til at begynde et fodboldspil, er det kun sandt for det ene hold, at krone er den gode side af mønten."

JJ:

Hvis Brøndby vinder møntkastet med kronesiden af mønten, så er det sandt i hele universet og til hver en tid, at Brøndby var heldige i netop dette pixel.

Rick:

I 60'erne var det absolut sandt for nogle, at stoffer førte mennesker frem mod Sandheden, men for andre førte de til afhængighed og død.”

JJ:

Dette er to absolutte sandheder, som ikke er relative i forhold til hinanden, og som heller ikke modsiger hinanden. Det er også en absolut sandhed, at nogle mennesker kan dø af penicillin og en anden absolut sandhed, at andre kan kureres med den.

Spørgsmål:

Mange mennesker siger, at jeg har min sandhed, og du har din. Kan dette være sandt, hvis den ene sandhed er i modstrid med den anden? Hvorfor har vi tilbøjelighed til at sige sådan? Hvis udtalelsen ikke er korrekt, hvordan vil du så omformulere den, så den mere akkurat udtrykker, hvad den talende mener?

Copyright J J. Dewey